

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Milady Haplové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Václava Novotného v právní věci **žalobkyně: N. K.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 182/2005 - 25 ze dne 13. 3. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 182/2005 - 25 ze dne 13. 3. 2006, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 689/VL - 10 - P07 - 2005 ze dne 3. 11. 2005, jímž nebyl stěžovatelce udělen azyl ve smyslu ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje ani překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen, vzhledem k tomu, že nebyla na adrese pro doručování zastížena a zásilku si v úložní době nevyzvedla, ve smyslu § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dne 6. 4. 2006. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost adresovaná Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně byla stěžovatelkou podána k poštovní přepravě dne 18. 5. 2006.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastnicí řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně kasační stížnost nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen ve čtvrtek dne 6. 4. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy počala běžet v pátek dne 7. 4. 2006 a skončila ve čtvrtek dne 20. 4. 2006. Stěžovatelka tedy kasační stížnost podala až drahně po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti. Za této procesní situace lze rovněž akceptovat postup krajského soudu, jenž z důvodů procesní ekonomie neřešil v rámci úkonů podle § 108 s. ř. s. povinné zastoupení stěžovatelem advokátem.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu